

Izaiáš 40,1-5; 1. adventní 2022

„Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpýkal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy.

Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změni a horské hřbety v pláně. I zjev se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“

Občas jak kdyby nám bibličtí svědkové otevřeli **okno do nebe**. Jak kdyby nás potřebovali ujistit: Koukejte, tohle prostě platí, tomuhle stoprocentně věřte, na tohle můžete spolehnout. Dnes nám takové okno do nebe otevírá prorok Izaiáš. Nezařídil nám sice kdovíjak úžasnou podívanou, není to ani video jak z youtube, spíš takové nebeské radio, či podcast, ale o to pozorněji můžeme slyšet, co se to k nám z toho otevřeného okna line za hlasy či melodie. Není to přitom kdovíjak libá píseň... Spíš se ty hlasy překřikují, **VOLEJ! OHLAŠUJ! VYKŘIČ SVÉ POSELSTVÍ! TAK UŽ TO PROBOHA VYŘÍD!**

Co můžeme z toho volání otevřeným oknem zaslechnout? Především, že nebesa se nehodlají uzavřít do trvalého mlčení. Nám často připadá, že v nebi už všechna okna zavřeli a zabednili. Hlas živého Boha, zdá se, nezní, a žádné poselství ani vysílání z tohoto okna už nečekáme. Prorok nám to nevyčítá. Ale jeho slovo nám umožňuje slavit advent jako svátek okna z nebe znovu otevíraného. Koukejte, z nebe zas jednou prolamují tohle vaše přesvědčení, že se od Boha už nic pořádného nedoslechnete. Copak i to vánoční evangelium nevrholí pak ve chvíli, kdy se vyřizuje: Sláva Bohu, který otevřel své okno na výsostech, a tak poslouchajte, co že to k vám z toho okna přichází? Proto, **POSLOUCHEJTE!** už teď, na 1. adventní: **SAMO NEBE JE CELÉ NADRŽENÉ**, aby lidi, do morku kostí přesvědčení, že už nic nezaslechnou, zas něco pořádného zaslechli!

Tuto neděli jsme si dovolili z příběhů Boha Izraele a Otce JKa otevřít ta okna hned dvě. A ta otevřená okna pospolu podtrhují a zvýrazňují ještě něco dalšího: Hlasy, zpěvy a svědectví, které se z nich linou, zároveň nasvěčují, a ozřejmují a vyznačují **BOŽÍ CESTU TÍMHLE SVĚTEM**. **POSLOUCHEJTE**, a nechte se překvapit, čím příběh Boží věrnosti, a naděje pro člověka, pokračuje! A pozorně i s důvěrou sledujte, kudy se ta cesta teď ubírá, **kudy se v nebesích rozhodli na zemi pokračovat**.

První, co z toho Božího otevřeného okna podle proroka Izaiáše zní, je nepřeslechnutelné Boží rozhodnutí **POTĚŠTE! POTĚŠTE MŮJ LID**, nechává vyřídít **VÁŠ BŮH!**

Překvapení, vskutku adventních rozměrů, pramení už z toho, **kdy** tohle **POTĚŠTE** zaznívá. Zní, když lidi ještě nic nevyhlížejí, když ještě nerozsvěcejí svíce na adventním věnci, když se trápí tím, že obvyklá potěšení najednou nefungují, nebo přestala být dosažitelná. Anebo když už

docela propadli přesvědčení, že nad jejich životem panuje jakési odvěké Boží odmlčení. Právě pro takové se otevírá ono Boží okno, a z něj se vyvalí halasné, potěšte! **POTĚŠTE LID MŮJ!** Adventní grády nabralo izaiášovského potěšení právě díky tomu, že od Hospodina vyřizuje: Nezahalil jsem se do mlčení. Nevzdal jsem svoje dílo. Právě naopak: pro vás, na zemi, ve vaší bezútěšnosti, je teď otevřená a nachystaná moje cesta. Cesta mého království, můj příběh záchrany. Už nikdy si nedejte ničím namluvit, že by ji mohlo cokoli zatarasit. Moje **POTĚŠTE** vám zní proto, abyste věděli: Právě na této **MÉ CESTĚ** je **VAŠE** budoucnost. Ať jste s tím vy sami počítali nebo ne, důležité teď je, že já s vámi na té cestě počítám.

Kudy ta cesta vede? Pro lid izraelský, který to **POTĚŠTE** z otevřeného okna uslyšel jako první, to byla **CESTA VYSVOBOZENÍ Z BABYLONSKÉHO ZAJETÍ**. Už po tři generace žili deportováni ze zaslíbené země. Život, a jeho perspektivu už jim dávno přestal určovat Bůh otců, Bůh, který svůj lid vyvedl z Egypta... V Babyloně sice mohli, byť násilně přesídlení, začít docela zajištěnou existenci, ale když si vzpomněli na Jeruzalém, bylo jim jako našim ukrajinským spoluobčanům, když vidí trosky svých bombardovaných domovů. I srdce judských přesídlenců je celé vyhořelé, a po 70 letech života v zajetí plné nevíry, že by s tím kdokoli mohl cokoli udělat.

Ale teď jim od proroka zní evangelium nebeské útěchy. A to tak silně, že dává povstat z mrtvých vyhořelé víře. Naplňuje naději a očekáváním i srdce, dočista prošpikovaná utahanou zahořklostí. Ujišťuje, čas ponížení, chaosu a beznaděje skončil. Žádná překážka se nemůže postavit do cesty nově se rozjždějící věci Boha našeho. A tak jako kdysi pro hrstku otroků chystal cestu z Egyptské zotročenosti, chystá teď nevěřícím Judejcům cestu z babylonského zajetí.

Tehdy v tom zajetí to potěšení docela nově zformovalo víru Božího lidu. Postavilo ty rozptýlené zbytky na nohy, vlilo jim krev do žil, a taky chuť a odvalu se vydat na cestu, s jejich Bohem. Na cestu, kde budou čelit novým výzvám, a novým nejistotám. Nám tu cestu, nečekaných nadějí, možností zvednout se, byť jsme padli a nemáme sílu jít dál, nám tu cestu k odpočinku a novým začátkům, zjevuje příběh Ježíšův. Ten to okno podle evangelisty i podle Händela otevřel, pochopil o co jde, a mezi lidmi tu cestu prošlapal.

S nasazením vlastní kůže, s láskou, i věrností. Tak že šel do konfliktu s těmi, kdo mají patent na otevřená i zavřená Boží okna, a otevřel je právě těm, kdo si je podle těch majitelů nebeských tajemství prý nezaslouží ani náhodou. O tom je taky advent, abychom pro samé rozněžnění nebo stresy nepřehlédli, kdo tu Boží cestu v našem světě prošlapává. Pro nás, letos, v těch okolnostech, za nichž jsme do adventu vtlitli. Proto stojí za to zastavit se u poslední sloky toho songu z otevřeného okna:

...a uzří všechno tvorstvo, že se zjevila Hova sláva, zpívají z nebe, a v jejich ozvěně dnes salvátorští zpěváci. Ta cesta, ohlášená a vytyčená nebeským **POTĚŠTE** – ta cesta pro **MŮJ LID**, to není jen putování k jakémusi soukromému potěšení, pofoukání duše, rozněžnění nad plaménkem adventní svíce, kterou zhasnem, jen co skončí bohoslužby. **Všechno**

tvorstvo, uzří, že Hospodina, Boha Izraele a Otce Ježíše Krista, je potřeba vzít vážně. To potěšení nad potěšením směřuje dnes naše kroky ke stolu Páně, ale od něj právě dál do života. Mezi tvory, s nimiž souzníme a s nimiž se to potěšení dobře a snadno sdílí, i mezi tvory – potvory, které dělají všechno proto, abychom zas nabyli přesvědčení, že všechny ty písně a hlasy a světla jsou nakonec jen taková maškaráda, která s lidskou arogancí, násilnictvím, cynismem, nelidskostí a přízřusobivostí těm okolnostem, co zrovna panují, stejně nic nenadělá. Síla toho hlasu, co volá **POTĚŠTE**, nás chce provázet právě i všude tam, kde se tvorstvo mění v potvorstvo a nahání strach, vzbuzuje a povzbuzuje nářek a pláč a nutí k odevzdané rezignovanosti, která nečeká žádnou na změnu k lepšímu, natož aby o ni zápasila.

Že to není jen sen, nálada, zvyk, ale realita, proměňující život, o tom nás chtějí přesvědčit právě dary toho Syna jednorozeného, co dobře ví, v čem a v kom nalézá zalíbení nebeský Otec. Dary toho, který se úkolu potěšit utahané nebo rovnou umlácené duše zhostil s nasazením vlastní kůže. A tak jezte a pijte dary nebeského potěšení. S důvěrou, že když uposlechneme Ježíšovo pozvání „*pojďte ke mně všichni, kdo jste obtěžkáni únavou, beznadějí, a nebo selháními a proviněním*“, uposlechli jsme zároveň ono nebeské hlášení, jež tak nekompromisně vyhlašuje „potěšte můj lid“. Amen

Izaiáš 40,1-5 1. adv 2022

Píseň: 438,1+3

In: Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Píseň 132 (Ž 107,1-4)

Modlitba

Přišli jsme, Pane, jako ti, kteréš ty sám oslovil, zaujal, pozval. Vždyť tobě záleží na tom, aby tvůj lid byl osloven. Nenecháváš nás jako rozptýlené trosky ani stádo bez pastýře. Uprostřed všeho, co brání věřit, že jsi při díle, uprostřed sobectví, které brání radovat se z lásky, uprostřed hulákání, jež oslavuje lidskou nadutost, dáváš zaznívat evangelium: Silnému, přesvědčivému a osvobodivému zvěstování. Písni z tvého království, nebeskému poselství, ztělesňujícímu tvou pozemskou blízkost. Vždycky znova nás to zaskočí. Vždyť kdo jsme my, že nám smí patřit tvůj zájem, pozvání, tvé dílo, tvá blízkost? Ale ty chceš, abychom uslyšeli, ty nás chceš postavit na nohy a naplnit nadějí. Prosíme o tvého Ducha, ať naše srdce otevře pro tvé poselství, i pro radost z tvé životodárné blízkosti. Amen

1. čtení Mt 11,25-30

Píseň, zpěváci, Handel

kázání Iz 40,1-5

Píseň 447,1-5 (Vítej JK)

Pokořme se před svatým Bohem a v tichosti srdcí myslíme na své viny: Náš Pane, vyznáváme, že nás nenalézáš jako dychtivě očekávající společenství. Místo co bychom se tlačili na tvou cestu spásy, dokážeme vidět jen překážky, pro něž ti nejde věřit. Místo co bychom slavili tvé přicházející království, projevujeme se jako ti, jimž panuje přízřusobivost, bezradnost nebo sobectví. Místo co bychom kráčeli tímto světem jako nezaměnitelný zástup svědků naděje, lásky a víry, splýváme se zpohanštělým davem okolo nás.,

Tím vším se zpronevřujeme svému poslání a zatemňujeme tvoje dílo. *BaS, potvrďme své vyznání, vy i já, hlasitým, VYZNÁVÁME.* Ty nás však, Pane, nenecháváš být. Sám připravuješ cestu spásy, a nám ji ohlašuješ a znovu nás na ni zveš. Svým slovem nás probíráš k novému očekávání, naději a odvaze následovat tebe. Věříme, že to vše smíme přijímat a čerpat, když se soustředíme na cestu tvého Syna, Ježíše z Nazareta. *Vyznejme svou důvěru v blízkost přicházejícího Pána, vy i já, hlasitým VĚŘÍME* Protože nám JK otevírá možnost života ve vzájemnosti a skutečném pokoji, smíme se i my smířit se svými nepřáteli, odpouštět těm, kdo nám ublížili a mít naději pro ty, pro něž jsme ji ztratili. *Příznějme se k tomu hlasitě, vy i já, PRO LÁSKU KRISTOVU ODOUŠTÍME „...“*

Slovo milosti: Vyřídíte dceři sionské: Hle přichází tvá spása! Hle svoji mzdu má sebou, u sebe svůj výdělek. Nazvou je "Lid svatý", "Hospodinovi vykoupení", a tebe nazvou "Vyhledávaná" a "Město neopuštěné". (Iz 62,11)

Pozdravení pokoje

Modlitba + ustanovení

Hospodine, Bože Izraele a Otče JKa, rozpomínáme se nyní na tvé nezasloužené dary. Dej nám okusit, jak tvé dílo spásy staví na nohy a vytrhuje z každé beznaděje. Očekáváme na blízkost Kristovu, na podivuhodně uzdravující blízkost tvého království. Připomínáme si toto tvé dílo s apoštolem, který dosvědčuje: **Já zajisté přijal jsem ode Pána**, což i vydal jsem vám, že, Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, **vzal chléb**, a díky činiv, lámal, a řekl: **VEZMĚTE, JEZTE**, to jest tělo mé, které se za vás dává. To číňte na mou památku. **Takž i KALICH**, když povečeřel, řka: **TENTO KALICH** je ta nová smlouva v mé krvi. To číňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Kolikrát byste tedy chléb tento jedli a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokud on nepřijde.

Přijď již tedy, Pane Ježíši. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Hospodinově. Hosana na výsostech.

OTČE NÁŠ...

POZVÁNÍ Za 9,9.16:

Aj, král tvůj přichází k tobě spravedlivý a spasení plný ... A tak je vysvobodí v ten den Hospodin, Bůh jejich, jako ovce pastí bude lid svůj.

VP (společně 729 V temnotách našich dnů)

PROPOUŠTĚNÍ: Naplnil se čas a přiblížilo se KíBoží. Číňte pokání a věřte evangelium. *Jděte v pokoji.*

MODLITBA

Náš Pane, tobě vzdáváme čest a chválu pro tvou věrnost a milosrdenství. I teď jsme byli znovu utvrzeni v jistotě, že jsi při díle. Ježíši Kriste, tvůj stůl nás spojil do společenství odpuštění, radosti a naděje. Duchu svatý, připomněš nám živě památku díla našeho Spasitele, jako událost, která se týká i našich životů a našeho času. Bože, přijmi náš dík a chválu, zes' nás neopustil a my směli zakusit blízkost tvého království. AMEN.

Po večeri, 342,1+3 (EZD 648)

Ohlášení

Přímluvy

Poslání Ko 3,12-15

Požehnáni

Milost našeho Pána, JKa, láska Boží a přítomnost DS s vámi se všemi. AMEN

Píseň 779 (Můj Pán všechny svolá)